

πρός το επίσης άβυσσινιακόν ξίφος του κ. Υπουργού τών στρατιω-
τικῶν.

Επί τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὀφείλομαι νὰ παρατηρήσωμεν τὴν αἰ-
σθητὴν ἐπιφάνειαν, ἀπὸ τίνος λαμβάνει ἡ ἀπωτάτη φίλη ἡμῶν
Ἄβυσσινία τὸ ἐν τῇ πατρίδι μας πολιτικὸν βίον. Ὅλα τὰ
κοινοβουλευτικὰ ὄπλα θε λαμβάνονται εἰς τὸ ἐξῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ
ὁ ἐκεῖ ἑλλην διπλωματικὸς πράκτωρ, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ ἀνάμειξις
τῆς αὐτῆς, θὰ εἶνε ὁ προμηθευτὴς τῶν παλεμεφοδίων διὰ τὴν περὶ
τῆς ἐξουσίας μάχης.

Τὸ ξίφος ἔλειπεν ἕως τώρα ἀπὸ τὸν μὲ ρεδιγκόταν αὐτοκράτορα
τόνητον στρατάρχη. Ἄλλὰ τὸ Καρὰλὴ Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ
Μαχθη καὶ τοῦ Ἰωάννου, ὅστις θαυμάζων τὸν ἄνδρα τῶ ἀπέ-
στειλε μακρόθεν ἐπίσημον δαίγμα τῆς ἐκτιμῆσεώς του.

Καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος τοῦ Κρέμου εὗρεν ἐπὶ τέλους τὸ
ξίφος, δι' οὗ θὰ κόψη τὸν γόρδιον δεσμόν τῆς περιπεπλεγμένης
πολιτικῆς καταστάσεως.

Τὸ δάνειόν μας.

Θέλετε νὰ μάθετε τί γράφει τὸ σοβρῶτερον τῶν εὐρωπαϊκῶν
περιοδικῶν, ἡ Rénue des Deux Mondes, περὶ τῆς κοσμοακούστου
ἀποτυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων; Ὅνο-
μάζει αὐτὴν «μετριόφρονα ἐπιτυχίαν» εἰρηνικώτατα. Τοιαύτας
μετριόφρονας ἐπιτυχίας εὐχόμεθα εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ κ.
πρωθυπουργοῦ μας.

Ἐὶν ἐνθυμηθῆ τις τὴν ἐνθουσιώδη ἐκείνην πέρυσι πρόποσιν τοῦ
ἐμπόρου κ. Κοκοροπούλου ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ διὰ τὸ ἰχθύον
τῆς ἀρσεως, ὅπερ ἐπόθει, τότε, καὶ ἀντιπροβάλλη τὴν ἐκδόκωσι
ἐκείνην πρὸς τὴν σημερινὴν ἀθυρίαν αὐτῶν τούτων τῶν τότε ἐν-
θουσιασμένων, θὰ ἐξηγήσῃ ἐπαρκῶς τοὺς θρήνους τοὺς ὁποίους
ἀναδίδουσιν αἱ ἐμπορικαὶ ὁδοὶ μας τὰς ἡμέρας ταύτας, ἀντὶ χαρ-
μῶν ἡχοῦ μετάλλου συναλλαγῆς. Ἐξ ὅσων ἐκόμισεν ἐπ' ἀ-
γοραῖς ἑλπίσιν ὁ κ. Κοκορόπουλος πωλεῖ τῶρα καὶ τὰ μανδηλιά
του αὐτὰ κατὰ δωδεκάδας. Ἄλλ' ἂς τὴ κρατήσῃ διότι θ' ἀναγκασθῇ
νὰ τὴ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἴδιος εἰς ἀπόμαξιν τῶν δακρύων διὰ τὴν
ἐμπορικὴν νέκρωσιν.

Τί ἐστὶ ἑλληνισμός; ἐρωτᾷ ὁ φίλος ἐκδότης τοῦ Ἄττι-
κοῦ Ἡμερολογίου. Ἡ λέξις φαίνεται ἀνέρχεται εἰς τοὺς
μακεδονικοὺς χρόνους καὶ ἐσήμαινε τότε τὸ ἀσολοικὸς διαλέ-
γεσθαι, προσέλαβεν ὅμως ὅλως νέαν καὶ τυχοδιωκτικὴν ἔννοιαν
παρ' ἡμῶν, διότι σημαίνει ἤδη τὴν τέχνην τοῦ ἀποκτᾶν σπῆτι,
ἀμπέλι, ἀμάξι καὶ ἄλογα. Γνωστὴ εἶνε ἡ συμμορία τῶν
ἀνθρώπων, ἥτις κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους καθ' οὗς
συνετελέσθη ἡ ὀριστικὴ κατάλυσις τῶν ὀνειρῶν τῆς γενεᾶς τοῦ
1821, ἐπενόησαν τὸν τρόπον νὰ οἰκονομῶνται εἰς τῆς καθ-
βαλιστικῆς χρήσεως τῶν λέξεων γένος, ἔθνος, Ἑλλάς,
θρησκεία, πατρίς, ἑλληνισμός». Ταῦτα μετὰ τῆς συνή-
θους αὐτῶ εὐφίας ἐξηγεῖ ὁ χαριτολόγος φίλος ἡμῶν κ. Εἰρηναῖος
Ἀσώπιος. Συνιστῶμεν δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν σελίδων τούτων εἰς
τοὺς βουλομένους νὰ γνωρίζωσιν ἀκριβῶς εἰς ποῖο σημεῖον εὐρί-
σκεται ἤδη ὁ περιλάλητος ἑλληνισμός.

Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος».
«ΠΑΡΙΣΙΟΙ. . . . Ἡ κυρία Κλόδισ Οὐγκ ἀπεβίωσεν».
Οὕτω μεταφράζεται φαίνεται τὸ Madame Hugues est acquittée.
Ἐπομένως πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ μακαρίτης Μορέν ἠθώωθη
(est mort).

ΛΟΓΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑ

Σὰς ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν ἐν συνειδήσει
τὸ Σύνταγμα πῶς πρέπει ν' ἀναθεωρηθῇ,
ἂν θέλετε τὸ ἔθνος αὐτὸ νὰ εὐτυχίῃ
καὶ μᾶς εἰς τὰ χεῖρ νὰ μὴ χαντακωθῇ.
Ἐὰν μὲν δὲν γίνῃ, σὰς λέγω σοβαρῶς
πῶς χάνεται ἀδίκως μὲ λόγι ο κειρός.

Ἐπιτροπὴ ἂς γίνῃ ἀπὸ τριάντα μέλη
τὸ Σύνταγμα ταχέως ν' ἀναδιοργανώσῃ,
καὶ ἂν κινεῖς εἰς τοῦτο νὰ ἐργασθῇ δὲν θέλῃ,
καὶ μόνος ὁ Δουζίνας μ' ἔχει νὰ τὸ τελειώσῃ.
Μὴ κόλλητε μαρᾶκι καὶ δὲν θὰ ἴτυ/άσω,
ἂν τοῦ Συνταγματῆρος μας τοὺς νόμους δὲν χαλάσω.

Αὐτὸ ὅπου σὰς λέγω δὲν εἶνε παραμύθια,
κι' ἂν θέλετε, σὰς λέγω, σ' ὁ ἔθνος προκοπῇ,
κι' ἂν θέτε κ' ὁ Τρικοῦπης νὰ γερμεισθῇ σ' ἀλήθεια,
ἂς γίνῃ ἐκ τριάντα μελῶν ἐπιτροπὴ.
Αὐτὰ ὅπου σὰς λέγω δὲν εἶνε παῖξε γάλα,
καὶ ἂν αὐτὸ δὲν γίνῃ, θὰ μοῦ κολλήσῃ τρέλλα.

Πρὸς τούτοις ἂν ἀλάξῃ κανένα μᾶς πλακώση,
πρέπει αὐτὴ τ' ἀλάξῃ κτῆμα ἡμῶν νὰ γίνῃ. . . .
ὁ ἀμαξίας ὁμέσως ὀφείλει νὰ τὸ δώσῃ,
κι' αὐτὸς χωρὶς φαῖξῃ γὰ πάντα ν' ἀπομείνῃ.
Τοιουτοτρόπως μόνον, θαρρῶ, θὰ δυνηθῶμεν
ἐκ τῶσων πλακωμάτων ὀλίγον νὰ σωθῶμεν.

Πρὸς τούτοις εἶνε χρεια σκέψις μικρὰ νὰ γίνῃ
καὶ περὶ κολογήρων, ἀναγνωστῶν καὶ διάκων,
διότι, ὡς μανθάνω, οἱ δουτιγαῖς ἐκείνοι
τραβοῦν τὸν διάβολόν των ἐκ τῶν χωροφυλάκων.
Σ' αὐτὰ ὅπου σὰς λέγω προσέξατε καλὰ,
καὶ ἡ βουλή μου δὲν πρέπει νὰ γελᾷ.

Πρὸς τούτοις εἶνε χρεια σ' αὐτὴν τὴν παραζάλην
τὸ Σύνταγμα ταχέως ν' ἀναθεωρηθῇ. . . .
τὸ εἶπα χιλιᾶκις καὶ σὰς τὸ λέγω πάλιν
πῶς, ἂν δὲν γίνῃ τοῦτο, τὸ κράτος θὰ χαθῇ
θὲ νὰ πνιγοῦμε ὅλοι μᾶς σ' τὴν βροχῇ τῶν φόρων,
κι' ἐγὼ ἀπληπισμένος θὰ φύγω εἰς τὸν Πόρον.

SOURIS

Μία μονοκονδυλιὰ καθ' ἑβδομάδα.